

تأثیر کود آلی و کود شیمیایی بر صفات فتوسنتزی، عملکرد ماده خشک و درصد اسانس گیاه نعناع فلفلی (*Mentha piperita* L.) تحت تنش کم آبی

حامد کشاورز^{۱*}، سید علی محمد مدرس ثانوی^۲، فاطمه سفیدکن^۳

^۱ دانشجوی دکتری، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

^۲ استاد، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

^۳ استاد، سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور

* نویسنده مسئول: H.keshavarz@modares.ac.ir

چکیده

با توجه به گسترش روز افزون مسئله تغییر اقلیم، موقعیت کشاورزی آینده را دشوارتر می‌نماید. بیش از ۵۰ درصد مناطق جهان در قسمت خشک و نیمه خشک واقع شده‌اند یا در معرض نوعی از تنش خشکی هستند. پاسخ گیاهان به تنش خشکی در سطح سلولی و مولکولی، رشد و عملکرد آنان را محدود می‌کند. بنابراین، استفاده از تکنیک‌های زراعی از جمله کاربرد کودهای آلی که شرایط بیولوژیک خاک را تقویت می‌کند ممکن است در کاهش اثرات تنش مؤثر باشند. در همین راستا، برای بررسی تنش کم آبی (در سه سطح بدون تنش، تنش متوسط و تنش شدید) و شش تیمار کودی (شاهد، ۱۴۰ کیلوگرم کود اوره، ۱۱۰ کیلوگرم اوره+۳/۵ تن در هکتار ورمی کمپوست، ۷۰ کیلوگرم اوره+۷ تن در هکتار ورمی کمپوست، ۳۵ کیلوگرم اوره+۱۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست، ۱۴ تن در هکتار ورمی کمپوست) بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی نعناع فلفلی آزمایشی در دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس در سال ۱۳۹۷ انجام شد. نتایج حاکی از آن بود که تیمار تنش خشکی باعث کاهش رنگدانه‌های فتوسنتزی، کربن زیر روزنه‌ای، فتوسنتز و تبخیر و تعرق از روزنه‌ها شد. مقاومت روزنه‌ای در اثر تنش خشکی افزایش یافت. افزایش درصد ورمی کمپوست در تیمار کودی منجر به افزایش درصد کلروفیل، کربن زیر روزنه‌ای، فتوسنتز، تبخیر و تعرق در عملکرد نعناع فلفلی شد. نتایج نشان داد که در شرایط تنش خشکی، تیمار ۱۰۰٪ کود اوره کارایی چندانی نداشته و افزایش سهم ورمی کمپوست باعث بهبود شرایط گیاه شد.

کلمات کلیدی: درصد اسانس، رنگدانه، صفات فتوسنتزی، کمپوست، کود آلی

مقدمه

استفاده از منابع مختلف کودی همانند کودهای دامی، شیمیایی و ورمی کمپوست در شرایط بروز تنش خشکی می‌تواند منجر به ایجاد تغییراتی در عملکرد گیاهان مواجه با خشکی شوند. از طرفی دیگر، با مصرف گسترده‌ی کودهای شیمیایی در کشاورزی فشرده خصوصاً نیتروژن عملکرد بالا تضمین می‌شود ولی در این راستا باعث افزایش هزینه‌ها و آلودگی محیط زیست می‌شود. یکی از ارکان اصلی در کشاورزی پایدار استفاده از کودهای آلی در اکوسیستم‌های زراعی با هدف حذف یا کاهش قابل ملاحظه در مصرف نهاده‌های شیمیایی است. در این بین استفاده از روش‌هایی که به کاهش خسارت تنش کم آبی منتهی می‌گردد نیز می‌تواند مفید باشد. یکی از این روش‌ها که اخیراً توجه محققین به آن معطوف شده است استفاده از ورمی کمپوست جهت بهبود رشد گیاهان زراعی و افزایش تولید آن‌ها می‌باشد. استفاده از ورمی کمپوست یکی از راه‌های جلوگیری از کاهش رطوبت و تقویت خاک است. ورمی کمپوست بعنوان یک افزودنی مفید خاک در حفظ مواد غذایی خاک، ذخیره‌ی آب و افزودن مواد غذایی میکرو و ماکرو به خاک نقش دارد. از خصوصیات دیگر ورمی کمپوست می‌توان به سطح جذب بالا، نگهداری و آزاد کردن آب، ظرفیت تبادل کاتیونی بالا و داشتن خاصیت بافری و در نتیجه ثبات در مقابل تغییرات pH اشاره کرد (Chatterjee et al., 2014). بکارگیری ورمی کمپوست در سطوح

مختلف کشاورزی ایران با توجه به خصوصیات منحصر به فرد و فرآوری آسان آن‌ها در کشور و مقرون به صرفه بودن، امکان پذیر می‌باشد. در بحث گیاهان دارویی، کیفیت محصول تولیدی و پایداری تولید در اولویت قرار دارد و کمیت محصول در درجه‌ی دوم اهمیت قرار می‌گیرد. به همین دلیل رویکرد جهانی در تولید گیاهان دارویی به سمت کشاورزی پایدار و بکارگیری روش‌های مدیریتی آن می‌باشد. ترکیبات تشکیل دهنده اسانس عبارتند از منتول، منتوفوران، منتون، پولگون و پینن. تکثیر این گیاه منحصراً از راه ساقه‌های خزنده که ایجاد جوانه و ریشه‌های نابجا می‌کنند، صورت می‌گیرد. مقدار اسانس تولید شده در پیکر رویشی نعنای فلفلی، با مقدار رطوبت خاک رابطه مستقیم دارد، به همین دلیل برای تولید محصولی با کمیت و کیفیت مناسب، فراهمی رطوبت خاک در طول رویش در اولویت است.

مواد و روش

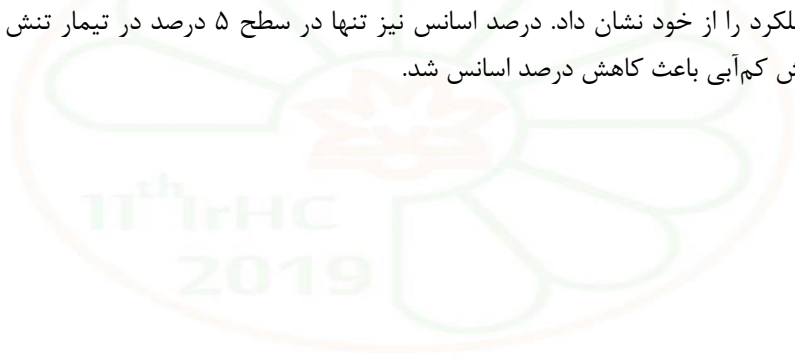
در همین راستا جهت بررسی تنش خشکی (در سه سطح) و شش سطح رژیم کودی (تأمین نیاز کود نیتروژن گیاه به وسیله تلفیقی از کود ورمی کمپوست و کود اوره) بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی نعنای فلفلی در سال زراعی ۱۳۹۷ آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار در دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس انجام شد. رژیم‌های آبیاری شامل آبیاری پس از مصرف ۲۵ درصد رطوبت ظرفیت زراعی در عمق توسعه ریشه (بدون تنش)، آبیاری پس از مصرف ۴۰ درصد رطوبت ظرفیت زراعی در عمق توسعه ریشه (تنش متوسط) و آبیاری پس از مصرف ۵۵ درصد رطوبت ظرفیت زراعی در عمق توسعه ریشه (تنش شدید) و تعداد شش تیمار کودی شامل شاهد (F1)، ۱۴۰ کیلوگرم کود اوره (F2)، ۱۱۰ کیلوگرم اوره+۳/۵ تن در هکتار ورمی کمپوست (F3)، ۷۰ کیلوگرم اوره+۷ تن در هکتار ورمی کمپوست (F4)، ۳۵ کیلوگرم اوره+۱۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست (F5)، ۱۴ تن در هکتار ورمی کمپوست (F6) در نظر گرفته شد. مقدار نیتروژن و کود ورمی کمپوست مصرفی، با توجه به مقدار نیتروژن قابل دسترس در خاک و نیاز گیاه برای حصول به عملکرد مطلوب، محاسبه گردید. بدین صورت که کود اوره به طور کامل بلافاصله پس از کشت به صورت محلول در آب بکار برده شد. ورمی کمپوست نیز قبل از کشت به خاک اضافه گردید. آبیاری بصورت قطره‌ای و با استفاده از نوارهای آبیاری انجام گرفت. هر واحد آزمایشی شامل شش ردیف کاشت به فاصله ۳۵ سانتی‌متر (عرض ۲۱۰ سانتی‌متر) و به طول چهار متر بود و فاصله‌ای حدود ۲۵ سانتی‌متر بین گیاهان لحاظ گردید. بعد از گذشت ۳۰ روز از کشت، تیمارهای آبیاری اعمال گردید. قبل از آن تمام گیاهان به طور یکسان و زمانی که رطوبت خاک در حد ۷۵٪ ظرفیت زراعی باشد آبیاری شدند. مقدار آب خاک با استفاده از دستگاه انعکاس سنجی زمانی (TDR) در عمق ذکر شده تعیین شد. همچنین برای تعیین و کنترل مقدار آب آبیاری از لوله‌های مجهز به کنتور استفاده گردید. در نهایت به منظور نمونه‌گیری در ۱۰٪ گل‌دهی، بوته‌ها از فاصله ۵ سانتی‌متری سطح خاک کفبر شده و، درصد اسانس و عملکرد ماده خشک و اسانس اندازه‌گیری گردید. قبل از برداشت میزان کلروفیل (Arnon, 1949) و صفات فتوسنتز برگ (با استفاده از دستگاه Licor-6400) مورد اندازه‌گیری قرار گرفت.

نتایج و بحث

نتایج جدول تجزیه واریانس حاکی از این بود که تمامی صفات مورد بررسی تحت تأثیر تیمار خشکی، کودی و یا اثر متقابل آن‌ها قرار گرفتند. بیشترین غلظت کلروفیل کل در تیمار آبیاری نرمال و رژیم کودی ۱۴ تن در هکتار ورمی-کمپوست حاصل شد. در این صفت تنش کم‌آبی باعث کاهش غلظت کلروفیل کل شد بطوریکه تیمار تنش کم‌آبی شدید و عدم استفاده از کود کمترین غلظت کلروفیل کل را دارا بود. در شرایط تنش کم‌آبی متوسط تیمار کودی ۱۱۰ کیلو اوره+۳/۵ تن ورمی کمپوست و در شرایط تنش کم‌آبی شدید تیمار کودی ۷۰ کیلو اوره+۷ تن ورمی کمپوست بیشترین میزان کلروفیل کل را دارا بودند. بیشترین مقاومت روزنه‌ای در شرایط تنش شدید و تیمار ۱۴۰ کیلو کود اوره حاصل شد. افزایش درصد کود ورمی کمپوست در تیمار کودی باعث کاهش مقاومت روزنه‌ای در شرایط تنش آبی شد. با افزایش میزان تنش کم‌آبی از مقدار کربن زیر روزنه‌ای کاسته شد بطوریکه کمترین میزان کربن زیر روزنه در تیمار تنش کم‌آبی

شدید حاصل شد. در بین تیمارهای کودی بیشترین کربن زیر روزه‌ای در تیمار ۷ تن ورمی‌کمپوست + ۷۰ کیلو اوره بدست آمد. فتوسنتز گیاه نیز تحت تأثیر تیمار کودی و رژیم‌های آبیاری قرار گرفت بطوری که با افزایش شدت تنش کم‌آبی از میزان فتوسنتز گیاه کاسته شد. همچنین تیمار کودی ۱۱۰ کیلو اوره + ۳/۵ تن ورمی‌کمپوست بیشترین میزان فتوسنتز در گیاه را دارا بود. اگرچه میزان تبخیر و تعرق گیاه تحت تأثیر تیمار کودی قرار نگرفت اما تیمار خشکی اثر معنی‌داری بر این صفت داشت بطوریکه با افزایش تنش از خشکی میزان تبخیر و تعرق گیاه کاسته شد. وزن خشک اندام هوایی و عملکرد اسانس هر دو تحت تأثیر تنش کم‌آبی کاهش یافتند. همچنین افزایش سهم ورمی‌کمپوست در تیمارهای کودی منجر به افزایش عملکرد شد بطوریکه تیمار ۱۱۰ کیلو کود اوره + ۳/۵ تن ورمی‌کمپوست نسبت به تیمار کود اوره خالص بیشترین عملکرد را از خود نشان داد. درصد اسانس نیز تنها در سطح ۵ درصد در تیمار تنش کم‌آبی معنی‌دار گردید و افزایش تنش کم‌آبی باعث کاهش درصد اسانس شد.

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات مورد بررسی تحت تأثیر رژیم‌های مختلف آبی و کودی

عملکرد اسانس	درصد اسانس	وزن خشک اندام هوایی	تبخیر و تعرق	فتوستنتز	کربن زیر روزنه	مقاومت روزنه‌ای	کلروفیل کل	
۴/۰۱ ns	۰/۰۴ ns	۴۱۴۰۸۵/۷**	۰/۶۲ ns	۱۵/۱۷*	۱۷۸۲/۸۹ ns	۰/۰۰۰ ns	۰/۳۰*	بلوک
۵۵۰/۶**	۰/۵۹*	۳۸۷۳۴۶۰/۹**	۷/۱۳**	۱۰۰/۷۲**	۷۵۹۳۳/۶۳**	۰/۰۰۶**	۷/۳۶**	تنش کم آبی
۷/۰۲	۰/۰۴۱	۱۴۵۸۴۹/۲	۰/۳۵	۱/۳۳	۱۰۳۴/۱۰	۰/۰۰۰	۰/۰۳	خطای اصلی
۱۵/۹**	۰/۰۰۱ ns	۲۳۲۶۷۰/۶۵**	۰/۳۸ ns	۴/۳۹*	۴۴۸۴/۰۸**	۰/۰۰۰۲**	۰/۹۳**	تیمار کودی
۰/۱۵ ns	۰/۰۰۱ ns	۵۱۱۱۰/۲۷ns	۰/۰۳ ns	۰/۲۱ ns	۵۷۴/۳ ns	۰/۰۰۰۰۷*	۰/۱۳*	کم آبی × تیمار کودی
۲/۸۲	۰/۰۱۱	۴۹۶۶۶/۶۶	۰/۱۹	۱/۶۱	۱۱۵۵/۱۲	۰/۰۰۰	۰/۰۶	خطای فرعی
۱۳/۶۲	۱۴/۱۵	۱۴/۲۲	۱۵/۵۷	۱۱/۲۲	۱۲/۶۶	۱۱/۷۷	۷/۷۱	ضریب تغییرات

ns, * و ** به ترتیب به معنی عدم معنی داری و معنی داری در سطح ۵ و ۱ درصد می باشد.

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی تحت تأثیر رژیم‌های مختلف آبی و کودی

عملکرد اسانس (Kg/Ha)	درصد اسانس	وزن خشک اندام هوایی (Kg/Ha)	تبخیر و تعرق (mg dm ⁻² h ⁻¹)	فتوستنتز (μmol m ⁻² s ⁻¹)	کربن زیر روزنه (ppm)	مقاومت روزنه‌ای (mmoles/ m ² /s ⁻¹)	کلروفیل کل (mg g ⁻¹ fresh weight)	تیمار
۱۶/۹۴a	۰/۸۳a	۲۰۴۶/۸a	۳/۵۲a	۱۳/۶۷a	۳۲۹/۱a	۰/۰۶a	۳/۹۳a	تنش کم آبی
۱۳/۸۷b	۰/۹۰a	۱۵۳۱/۲b	۲/۷۹b	۱۱/۳۰b	۲۷۶/۰b	۰/۰۵b	۳/۱۹b	بدون تنش
۶/۲۰c	۰/۵۶b	۱۱۲۱/۰c	۲/۲۶b	۸/۹۴c	۱۹۹/۹c	۰/۰۲c	۲/۶۵c	تنش متوسط
								تنش شدید
								تیمار کودی
۱۰/۲۰c	۰/۷۴a	۱۳۰۲/۱c	۲/۵۲b	۱۰/۱۶b	۲۳۳/۴۸c	۰/۰۴۳d	۲/۷۱c	عدم کاربرد کود (F1)
۱۳/۴۵a	۰/۷۶a	۱۷۰۶/۱a	۲/۹۲ab	۱۱/۳۰ab	۲۵۷/۴۸bc	۰/۰۴۹cd	۳/۵۵a	۱۴۰ کیلوگرم کود اوره (F2)
۱۳/۵۰a	۰/۷۷a	۱۷۰۹/۳a	۳/۰۸a	۱۲/۱۴a	۲۸۸/۶۹ab	۰/۰۵۵ab	۳/۴۸a	۱۱۰ کیلوگرم اوره+۳/۵ تن ورمی کمپوست (F3)
۱۳/۲۶a	۰/۷۸a	۱۶۶۶/۸ab	۳/۰۳a	۱۱/۸۴a	۲۹۱/۷۱a	۰/۰۵۷a	۳/۴۳a	۷۰ کیلوگرم اوره+۷ تن ورمی کمپوست (F4)
۱۲/۱۷ab	۰/۷۸a	۱۵۴۰/۵ab	۲/۸۶ab	۱۱/۴۴a	۲۷۹/۴۰ab	۰/۰۵۳ab	۳/۳۲a	۳۵ کیلوگرم اوره+۱۱ تن ورمی کمپوست (F5)
۱۱/۴۵bc	۰/۷۶a	۱۴۷۳/۱bc	۲/۷۳ab	۱۰/۹۳ab	۲۵۹/۶۷abc	۰/۰۴۹bc	۳/۰۵b	۱۴ تن ورمی کمپوست (F6)

اعداد با حروف مشابه در هر ستون از هر بخش بر اساس آزمون LSD (P<0.05) اختلاف معنی داری ندارد.

با افزایش سطح ورمی کمپوست در تیمارهای کودی از شدت خسارت ناشی از تنش کاسته شد. بنظر می‌رسد ورمی کمپوست از طریق قدرت زیاد جذب آب و تأمین عناصر غذایی پر مصرف و کم مصرف بر میزان فتوسنتز و تولید زیست توده نعنای فلفلی تأثیر مثبت داشته است. احتمالاً افزودن ورمی کمپوست به خاک نیز نه تنها فراهمی عناصر غذایی مورد نیاز گیاه را افزایش داده است بلکه با بهبود شرایط فیزیکی و فرایندهای حیاتی خاک و پایداری و حالت بافاری در محیط کشت، منجر به افزایش جمعیت میکروبی می‌گردد. افزایش فعالیت‌های آنزیمی و وجود ریز موجودات مفید و مواد هورمونی ضمن ایجاد یک محیط مناسب برای رشد ریشه، موجب افزایش رشد اندام هوایی و تولید ماده خشک بیشتر می‌شود (Ram et al., 2006).

منابع

- Arnon, D.I., 1949. Copper enzymes in isolated chloroplasts. Polyphenoloxidase in *Beta vulgaris*. *Plant Physiology*, 24(1):1-150.
- Chatterjee, R., Bandyopadhyay, S. and Jana, J.C., 2014. Evaluation of vegetable wastes recycled for Vermicomposting and its response on yield and quality of carrot (*Daucus carota* L.). *The International Journal of Recycling of Organic Waste in Agriculture*, 3:60-67.
- Ram, D., Ram, M. and Singh, R., 2006. Optimization of water and nitrogen application to menthol mint (*Mentha arvensis* L.) through sugarcane trash mulch in a sandy loam soil of semi-arid subtropical climate. *Bioresour Technol.* 97:886-893.

The effect of organic and inorganic fertilizers application on photosynthesis traits, biomass and essential oil yield of peppermint (*Mentha piperita* L.) under water deficit stress

Hamed Keshavarz^{1*}, Seyed Ali Mohammad Modarres-Sanavy², Fatemeh Sefidkon³

¹ Ph.D student, Agronomy Department, Tarbiat Modares University

² Professor, Agronomy Department, Tarbiat Modares University

³ Professor, Research Institute of Forests and Rangelands, Medicinal Plants Research Division

*Corresponding Author: Email: H.keshavarz@modaresa.ac.ir

Abstract

Due to increasing problems of climate change, makes agricultural situation even more difficult for future. More than 50 percent of the arid and semiarid regions of the world have been or are subject to some kind of drought tension. Plants response to drought tension at molecular and cellular level, limits their growth and performance. Using cropping techniques, including use of biological fertilizers and reinforcement of soil biological condition may be effective in reducing effects of tension. To determine the role of chemical and organic fertilizer in drought stress conditions, the experiment was conducted in a factorial arrangement in a randomized complete block design with six rates of fertilizer strategies (control, 140 Kg/ha Urea, 110 Kg/ha urea urea + 3.5 ton/ha vermicompost, 70 Kg/ha urea + 7 ton/ha vermicompost, 35 Kg/ha urea + 110 ton/ha vermicompost and 14 ton/ha vermicompost) and three irrigation regime [irrigation was suppressed until 75 (control), 60 (mild stress) and 45% (sever stress) soil moisture was reached] with three replication. The results indicated that drought stress reduced photosynthetic pigments, intercellular CO₂ concentration, photosynthesis and transpiration rate. Stomatal conductance increased due to stress. Increasing the percentage of vermicompost in fertilizer treatment resulted in an increase in the percentage of chlorophyll, intercellular CO₂ concentration, photosynthesis, transpiration rate and peppermint performance. The results showed that 100% Urea treatment was not effective in drought stress conditions, and the increase of vermicompost contribution improved the plant condition.

Key words: Compost, Oil percentage, Organic fertilizer, Photosynthetic traits, Pigment